

הצילום: בראון

הקופה, שלא יספסרו בכרטיסים. הקהל ליד הקופה לא יסכול ממוג האוויר, לא מגשם ולא משמש. הקופות נבנו בפאסאג' הגדול והמרווח שבבנין הענקי. מדרגות רחבות מוליכות אל אולם ההמ" תנה המפואר, וכאן יגיש המזנון לקהל ארוחות קלות בישיבה.

הקופה, שלא יספסרו בכרטיסים. הקהל ליד הקופה לא יסכול ממוג האוויר, לא מגשם ולא משמש. הקופות נבנו בפאסאג' הגדול והמרווח שבבנין הענקי. מדרגות רחבות מוליכות אל אולם ההמ" תנה המפואר, וכאן יגיש המזנון לקהל ארוחות קלות בישיבה.

ביום ובלידה...

"תמר" יציג לפי השיטה האמריקנית" — ג'ון סטופ, כלומר הצגות בלי הפסק ואכן, משעה 10 בבוקר עד 6 בערב — 4 הצגות בלי הפסקה, ומיד בערב שתי הצגות רגילות. הדבר יהא נוח לעובדי לילה ולאנשים ממושבות וקיבוצים. הנה בא גזבר קיבוץ אל מר הרצפולד שבמרכז החקלאי, ובכך, עד שהרצפולד מקבל אותו לפגישה "חוטף" הגזבר סרט עם יומן ו"מיקי מאוז"... והעיקר — אפשר יהיה להכנס לסרט אפילו באמצע ההצגה ולהשאר לשניה באותו הכרטיס... והסרטים? "כמובן מהמובחר" — מבטיחים בעלי "תמר". פתיחת הקולנוע תהיה בסרט הגדול "האדם השלישי" של אלכסנדר קורדו, שקיבל את הפרס הראשון בפסטיבל בקאן שבצרפת ב-1949. ואחרי זה יוצג "גונג האופנים", הסרט האיטלקי המפורסם,

"הפוני האדום"

סרט על חייו נער וטוסו האהוב מן ההכרה שייעשה מתוך גאמנות מלאה. הרי זה אותו ספור מופלא ונחמד על אהבת הנער לסוסו הגמד ועל השפעת אהבה כבירה זו על אופיו.

פיטר מילס השחקן הצעיר המצויין ממלא את תפקידו בחברתם של כר

ב. דוד

קולנוע חת-קרקעי בת"א

בעוד כמה שבועות תתברך תל-אביב במשהו "מודרני". אורחי העיר יוזמנו אל אולם מפואר שבבטן האדמה... פה יראו להם את מיסטר טרומן מחייך אל וישינסקי, את הכובע החדש לפי אופנת פאריז ואת "חמי טבריה" במעטה השלג. פה תראו את להטיו הצבעוניים של חלט דיסני ואת פיה הרוטט של אמא אינגריד ברגמן...

זהו הקולנוע החדש התת-קרקעי "תמר", שבו ערכתי זה מקרוב ביקור.

האחירה היא כ"לפני פסח". יש לסיים את המלאכה כדי לפתוח את הקולנוע בזמן. צבעים, נגרים, חשמלאים ומסגרים מטפסים על סולמות, פטישים ודופקים בכל קרן אולם ומרכיבים את הכסאות הנוחים לאורך האולם ולרחבו. נראה, שאין ה"צנע" שולט באולם זה. הכל נעשה כאן ברוב פאר. כל התאורה היא "פנימית". התקרה תכולה כצבע השמים, ורק ה"כוכבים" חסרים, אך הם יהיו על הבד...

אמנם, אנו נמצאים במרתף, אך האוויר הוא צח, מערכת איזורר חדישה מותקנת פה. גם מפני הקור, העובר עתה על תל-אביב, אין לחשוש שכן מצוי באולם גם חימום, וכמובן שבקיץ ירגישו המבקרים כאילו יושבים הם ב"פריג'ידר"...

"לא לאכזב במנים ולא לפצח גרעינים"

אומרים שהקהל בחלק מבתי הקולנוע שלנו אינו מקפיד על הנקייה. אך בעלי "תמר" ראו את הנולד והנ"ק יזון, והם טוענים: "אנו שלטים כאן נקייה מוחלט". סדרנים מיוחדים יפקחו באולם ובחדר ההמתנה על הנקייה. ובשביל חובבי הבטנים בשורה רעה; לפני כל הצגת סרט תבוא כתובת על הבד: "לא לאכול בטנים ולא לפצח גרעינים". גם על הספסרים בכרטיסי קולנוע יצא הקצף. סדרן מיוחד של "תמר", ימצא בזמן מכירת הכרטיסים ליד הקופה ויפקח על הסדר ליד

מתי נודדה "תמר"?

נסטה מן המקובל ונגלה את "גילה" של "תמר". ב-1945 נולד הרעיון אצל קבוצת חיילים וקצינים משוחררים מהצבא הבריטי להקים קואופרטיב לבנין קולנוע. מסטר חברי הקבוצה — 15. "סולל בונה" ו"שיכון עממי" באו לעזרתם ובעלי בנין ה"פאסאג" הענקי, המכיל 194 חדרים ו-25 חנויות, בנו את הקולנוע במיוחד והחכיירוהו לקבוצה. כל העובדים בקולנוע אף הם חיילים משוחררים, ביניהם נכים.

הצגת הבכורה תהיה, "צבאית" בת-סוטה של קצין העיר, לחיילים ושוטריים, חנם אין כסף — "סינימה בלאש"... ולמחרת, הצגת "גאלא" למוזיקאים ולקהל הרחב.

ר. י. ל. גולדברג ז"ל — ה"מיצ" נאט" הצינוי והתרכותי לא חלם בחייו, כי יבוא יום על ביתו המרווח עם הגינה היפה, המבתיים הראשונים בעיר העברית ייחרס, ובמקומו יתנוסס כעבור שנים בנין-ענק עם איזורר, אורות "גיאון" מעליות — וקולנוע מתחתיו...

כבים ידועים כמירנה לוי ושפרד שטרודויק.

סטינובוק עצמו כתב את הטקסט מתוך גאמנות לספר, אהרון קופלאנד חבר מוסיקה רבת-ירושה בלתי שכיחה. הספר הופיע בעברית ב"ספרית פועלים" ואזל מיד מהשוק. סוכן חב' רפבליק פיקטשורס מר מ. קולארי הודיע שהסרט יוצג בקרוב בארץ.

עליו יד) ולהוליכו (ארכיוני מגלה לי ש.מ.א.נ.ו.ן לסקן" האחרון נוצר בשי" קאנו דוקא, בשנת 1913), אך אי אפי" שר היה לחשוב בשום פנים שהנושא יתאים אף לקלוזו.

ברם, קלוזו, כנראה, חשב אחרת. העביר את העלילה למאה שלנו, עיבד את הספור לסרט, ואפילו הצליח לזכות אותו בפרס ראשון בפסטיבל של קאן.

"מ.א.נ.ו.ן" הוא סיפור על אהבתם של שני צעירים, כמעט ילדים, למרות הרפתקאות האהבה של מאנון, והנטינות הקשים בהם מתנסים בני הזוג, כל אחד לחוד, אין אהבתם טמה ובסופו של דבר מאחד אותם המוות.

תרומה לרוח הזמן הוא סימונו של הסרט: מאנון ורובי, זוג הנאהבים, מתגלגלים בדרך מקרה עם חברות מע"פילים לארץ ישראל. כאן הם נודדים במדבר ובהרים עד שכנופית ערבים (רוכבי גמלים) מקיפה אותם ומשמידה אותם אחד אחרי. מאנון נהרגת, רק רובי בר ניצל, הוא קובר את אהובתו בחור" לות המדבר ומחכה במנוחה למוות.

חלק זה של הסרט ניחון, כפי שאנו רואים במידה רבה של תמימות ואווילות. נקוה רק שהצנזורה שלנו, שידה בכל, לא תוסיף שטות על שטות, ולא תקצץ, כדרכה, בקטעים המשעשעים והמעניינים ביותר.

MYRNA LOY • ROBERT MITCHUM
in JOHN STEINBECK'S *The Red Pony*
COLOR BY TECHNICOLOR • A REPUBLIC PRODUCTION